

בישיבה

הישיבה לצעירים 'אחינו'

חודש תמוז תש"ע | עלון מס' 2

דבר המערכת

לפעמים אי מודעות האדם לגבי מעלותיו הם הכישלון המרכזי בהתקדמותו,

סיפר לי איש חינוך ידוע, פעם בשעה של משבר עם אחד התלמידים הוא ביקש מהתלמיד 'ספר לי וכתוב לי על דף על 5 עד 10 הצלחותיך שהיו לך בחיים' התלמיד ההמום מעצם הבקשה התבלבל לרגע ולאחר מכן שאלו וכי זה אינו גאוה לספר על הצלחותי? וכי מה יש לי להתהדר בכישרונות ומעלות שהקב"ה נתן לי?

דע כי האדם שאינו יודע מעלותיו אינו מכיר את הכלים שלו להתמודד כדי לפלס דרכו לעבודת ה' יתברך וכמו שרבי ירוחם ליבוביץ זצ"ל אמר ברוח הדברים כדלהלן: 'מי שאינו מכיר בחסרונותיו, דומה לבעל מלאכה שאינו מבחין מה הוא צריך לתקן, אך מי שאת מעלותיו אינו יודע, דומה לאומן שאת כלי מלאכתו אינו מכיר'

סיים אותו מחנך, כי אחרי בוחן זה, התלמיד השתנה הרבה בהליכותיו ומידותיו, כי עצם הידיעה של האדם שיש לו כלים להצליח ושהוא כבר בעבר אף הצליח עם תכונות אלו, גורם לו סיפוק ורצון לדרוש מעצמו ולשפר מעמדו לעתיד.

העורך

"פתאום"

הכרתי מחדש את אבא שלי"

האבא שלא הכיר את הגמרא ולא את בנו

ערב 'אבות ובנים' בישיבת 'אחינו' יצר חיבור רוחני מדהים בין אבות לבנים ובין אבות לתורה הקדושה

ביעיד העסוק והלחוץ שבו אנו חיים אנחנו פוגשים עשרות ואף מאות בני אדם בכל יום, אבל מתי מספיקים ההורים לפגוש את ילדיהם, ומתי יש לאבות הזדמנות ללמוד תורה במשותף עם הבנים? התשובה המצערת היא - לא מספיק.

בישיבת 'אחינו' בקרית ספר החליטו להיכנס לעובי הקורה ולתת מענה, לפחות חלקי, לבעיה. ייש פסוק מפורש בתורה 'ושיננתם לבניך ודיברת בם', אבל במציאות קשה לאבות למצוא את הזמן ואת ישוב הדעת כדי להקדיש ללימוד תורה משותף ביחד עם הבן", מסביר ראש הישיבה הרב מיכאל ברלין.

הבעיה מתעצמת בגיל הישיבה כאשר הבחור נעדר מביתו במשך חלק ניכר מהשבתות, כך שגם יום השבת מפסיק לשמש כיום מפגש שבועי ללימוד של אבות ובנים.

ביום שני האחרון הוזמנו כל ההורים בישיבה ללימוד מיוחד של אבות ובנים' בהיכל הישיבה. "המטרה שלנו", מסביר הרב ברלין, "היא לא רק להפגיש את האבות והבנים על רקע של דף גמרא אלא להכניס את האבות לתוך העולם הרוחני של בניהם. רצינו שהאבות ישבו על אותם ספסלים של הבנים, ילמדו מתוך אותה גמרא וממש יכנסו לתוך עולמם".

ערב הלימוד המשותף, כך מדווחים כל המעורבים, הפך להצלחה מסחררת.

המשך בעמוד 4 <

'וכי אני אוהב את הקירות והאבנים של הבית שלי!'

מתוך דברי הרב עמנואל תהילה שליט"א

'אני אוהב את הילדים שלי, כי אני משקיע בהם, הם חלק ממני, מהו הסיבה כי אדם אוהב את הבית שלו? וכי הוא אוהב את הקירות את האבנים?! הוא אוהב את ההשקעה שלו בבית, כשאנחנו משקיעים בילדים אנחנו אוהבים, אנחנו אוהבים אותנו שלמים עם עצמנו והילדים הם חלק מעצמנו ולכן אנחנו מאושרים...'

אם בהגדרה של עם הוא קבוצת אנשים שיש להם מוצא משותף, מנטליות משותפת ושפה משותפת, הנוכחים פה בחדר אחד ממרוקו השני מפולין והשלישי הוא בכלל מתימן והרביעי יוצא גרמניה, בשבת אנחנו אוכלים את אותו אוכל ויש לנו את אותם ל"ט מלאכות, וא"כ מה הופך אותנו העם הנבחר לעם? התורה! הדבר המשותף היחידי שיש לנו לכל הנוכחים פה ולכל העם זה התורה וזהו מה שעושים ילדינו וישיבים ולומדים תורה, וזהו מה שאתם מקריבים עבור היתונו לעם 'כי אין ישראל אומה אלא בתורתה'.

מתוך שיחה עם אחד ההורים לאחר הכנס

האם אתה מפעם לפעם יושב עם הבן ולומד איתו?

את האמת אני מפעם לפעם הולך לשמוע שיעורים בכולל אבל עם הבן שלי יאיר אין לי זמן וגם בשבתות הבן בדר"כ בישיבה, כך שמאוד קשה לי לתפוס זמן ולדבר איתו בכלל.

איך הייתה ההרגשה להכיר את הבן מזווית שונה של לימוד?

זה היה מיוחד ישבנו עם האברך שמלווה אותו ראיתי את החיבור שיש לו עם האברך, למדנו התווכחנו הרגשתי בן ישיבה אמיתי, מה אני גיד לך התפעלתי

ממנו לא ידעתי שהוא יכול להיות כ"כ תוסס להקשות לתרץ אני מכיר אותו כילד מאוד שקט. איך הייתה התחושה שלך? אני אגיד לך, באתי הביתה סהרורי לגמרי, אמרתי לאשתי אני עוזב הכל הולך ללמוד, למה לי לא מגיע את החיים המאושרים באמת!?! 'גם הרגשתי את האווירה שהייתה בבית מדרש, את החיבור שיש לנו עם הקב"ה, הרגשתי מאושר'. לסיום, אני רק מבקש להודות לרבנים על המסירות ועל ההכוונה שהם נותנים לו הוא פשוט חי בישיבה הוא מאושר.

שמחת תורה בחוץ, יוה"כ בפנים

בביתו של אחד מאברכי הישיבה, התארחו קבוצה קטנה מבחורי הישיבה בשבת ערב ל"ג בעומר, המדובר בבחורים בני עלייה אשר השקעתם ועלייתם בתורה ניכרת על פניהם. בצאת השבת לאחר התארגנות קלה שמה הקבוצה פניה אל עבר קברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי במירון, שם פתחו באמירת תהילים כשפרק רודף פרק ופרק רודף פרק וכך עד סיום ספר התהילים כולו, אחד מבחורי החמד סח בפני צוות הישיבה מתוך דמעות התרגשות שזה לראשונה שהוא חש את הנאמר על אתרא קדישא מירון ביום הילולא "שמחת התורה בחוץ ויוה"כ בפנים".

פעילות זו יש לציין היא בנפרד מההתכנסות הכללית של בחורי הישיבה שיחיו' במוצאי ל"ג בעומר בגג הישיבה לכבוד התנא האלוקי, מתוך שירה והודאה.

בחדרו של ר' אריה

שלושת ימי הגבלה זמן גדול לכל הדעות, זה הזמן בו ראו לנכון בהנהלת הישיבה לקחת את בחורי הישיבה לסור למעונו של ראש ישיבת מיר - מודיעין עילית, הגאון רבי אריה פינקל שליט"א, בהיכנסם לחדרו של ראש הישיבה, מסר להם ראש הישיבה דברים נלהבים, תוך שהוא מטבל את דבריו במשל קולע, על רופא שבאמתחתו ב' סוגי תרופות, האחת מתוקה שיעילותה מוכחת למשך עשר שנים, והאחרת אומנם מרה אך משך השפעתה הינה לחמישים שנה, "הטיפש" - אמר

ראש הישיבה, ודאי יעדיף את המתוקה, אך החכם יבחר בוודאות את התרופה המרה, וכאן הקביל ראש הישיבה את המשל, למצבינו היום, שהלא יצר הרע! עובדה. והעולם קורץ! גם זה עובדה! אך הבורא הבטיח חיי נצח! א"כ גם אם ממבט ראשוני זה לא נראה הכי מתוק, ברור לנו איפה, באיזה צד אנו עומדים... בגמר הדברים עברו בחורי הישיבה לברכה, אצל ראש הישיבה שליט"א אשר הרעיף והאציל בחום ליבו בברכה אישית לכל אחד ואחד. יש לציין שהדברים השאירו את רישומם העז על בני הישיבה המאושרים.

כך מתכוננים!

ידוע המובא בסה"ק שכל שתוקדם ההכנה לדבר, כך יצליח הדבר יותר, ואם כך בכל דבר, ודאי וודאי שבחג השבועות - חג מתן תורתנו, צריכה שתהיה הכנה ראויה, לשם כך הוחלט בצוות הישיבה, החל מר"ח סיון להזמין רבנים ידועי שם אשר ימסרו שיחות חיזוק והכנה לקראת "יום הדין של תורה" הקרב ובא, הדבר החל בשיחתו המאלפת של הרב עזרא ישראל שליט"א מארגון ערכים, כשלמחרת בליל שבת קודש בשבת אחים הגיע להיכל הישיבה הרב שטייט שליט"א אשר חיזק ועודד את הבחורים, וביום השבת בסעודה שלישית בעת רעוא דרעווין נשא דברים הרב יוסף קסלר שליט"א אשר חיזק ואימץ את הבחורים בדרכם העולה בית ד', יש לציין ששיחתו המיוחדת של הרב ירחמיאל קראם שליט"א הותירה חותם מיוחד, שיחה בה עמד על כך ש"אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה" תוך שהרב קראם בצעד אחר צעד מוביל להכרה ש"בן-תורה", הוא, ורק הוא, החופשי באמת מהחיצוניות והחומריות של הבלי העוה"ז, אז "כך מתכוננים" ! כבר אמרנו??!!

שיחת הפלאפון שקטעה את השיעור

לעולם אדם אינו מתחבר לדבר שאינו מצליח בו, ואם הוא כן מתחבר אותו וסימן שהוא אכן מצליח בו. שיעוריו הבהירים של הרב דוד וייס שליט"א הינם לשם דבר בישיבה, הרב וייס פותח את שיעוריו העיון בציטוט מהמשנה / גמ' תוך שהוא מוביל את שומעי לקחו עקב בצד אגודל אל עבר מיתריה העדינים והפנימיים של הסוגיה. והנה הפעם זה קרה אחד הבחורים ש"התחבר" לסוגיה וקלט את רזיה, שאל שאלה חזקה ועצומה המעידה על הבנת הדברים בשרשם, הרב וייס לא עמד מנגד, עצר את השיעור, נטל את הפלאפון, תוך שהוא מעדכן את אבי הבחור "און ליין", על האירוע המשמח, אך בכך הסיפור לא תם, זמן מה לאחמ"כ פגש האב המאושר את ראש הישיבה הרב ברלין שליט"א ובהתרגשות סח בפניו שמתוך עשרת ילדיו אשר הוא עמל בגידולם לא זכה מעודו לנחת כמו הדקה בה קיבל את צלצול הפלאפון המרגש מהרב וייס שליט"א.

אחת שאלתי!

ההנהגה הכללית בישיבה הינה. שבחגים נוסעים הבחורים לביתם, אך בחג שבועות האחרון התברר שלא עוד.

הבחורים חפצו בכל מאודם להישאר באווירה החמימה והמלטפת שבמסגרת הישיבה וזאת בכדי לחוות ולחוג את חג מתן תורה בחיקה החמים של הישיבה המעטירה.

הנהלת הישיבה אימצה את הבקשה ואכן חג מתן תורה עבר בהתרוממות הרוח והנפש, תוך שבחורים המוכרים ככאלו אשר מתקשים ללמוד זמן רב, גילו לפתע כוחות ויכולות בלימוד רצוף אשר נמשך על פני שעות רבות, כשחלקם מצטרפים לאמירת תיקון ליל שבועות וכו'.

בכניסת החג נשטף בית המדרש בלהבות של לימוד סוער, ע"י סדר מיוחד המכונה בעולם הישיבות "סדר קבלת התורה", לאחמ"כ נשמעה בקשב שיחתו של ראש הישיבה שליט"א כשבסיומה התקיימה תפילת ערבית, כשלאחריה סעודת החג החגיגית.

א"א שלא לציין עד להיכן זכו להעפיל בחורי הישיבה היקרים, וכי קלה בעיניכם קבלת "תענית דיבור" למשך זמן כה רב? ונוסיף על כך שחלקם של הבחורים חווה לילה זה לראשונה!!!

במהלך הלילה התקיימה שיחה מאחד מרבני הישיבה שליט"א וכן מהרב שלמה מילר שליט"א, כשבתפילת הוותיקין שבגמר הלילה נשפכות דמעות רבות בפרט ב"אהבה רבה" ובהוצאת ספר התורה.

בימים בהם מסכמים את מלאכת עבודת הקודש - הבאת בניו של הקב"ה אל היכלו - הישיבות הקדושות ביקשנו לשוחח עם אחד מותיקי הפעילים ואולי אף הוותיק ביותר העוסקים ברישום והכוונה הרב שמואל הורביץ שליט"א.

ישנם ארבעה פרמטרים בסיסיים חשובים ביותר. א. רמת לימודים פוטנציאלית ומעשית, ב. רמה רוחנית. ג. האם המשפחה יציבה ותומכת, ד. סגנון אישי, חברתי...

של בחורים שישיבה רגילה לא יכולה לתת מענה לצרכיהם וזאת משתי סיבות עיקריות. א. חוסר בשלות לאופי וסגנון ישיבתי, ב. תלמידים הזקוקים לתשומת לב מיוחדת והתייחסות אישית, ולכן הוקמה ישיבת 'אחינו' כדי לתת מענה מקצועי לתלמידים אלו אשר לא היו יכולים להסתדר במסגרות הקיימות

לאיזה תלמיד אתה ממליץ ומכוון לישיבת 'אחינו'?

כפי שדיברנו בסיבת הקמת הישיבה, אזי, כאשר אני מזהה תלמיד הזקוק לתשומת לב אישית ויחס מיוחד, או שאינו בשל מספיק בשלב זה, אני מכוון ל'אחינו'

כמי ששלח מספר תלמידים לישיבה ומלווה אותם גם בהמשך דרכם, כיצד אתה מתרשם מההצלחה שלהם בישיבה?

אני מתפעל לראות כיצד הצוות המקצועי והמיוחד שבישיבה, הצליח לרומם כל תלמיד ותלמיד ששלחתי, באופן אינדיווידואלי לכוחו ויכולתו של כל תלמיד

יש לך הכרות קודם עם חלק מהצוות, עד כמה לדעתך הניסיון שלהם תורם להצלחת הישיבה?

כן, ולדעתי רק היות וניסיונם של הצוות עשיר בהתנהלות בעבר עם הכשרת והבאת בחורים לישיבות רואים גישה חינוכית מיוחדת ובונה לכל תלמיד שמגיע לישיבה.

האם אתה מזהה תופעה של סגנון חדש בעולם הישיבות?

היות ואננו עדים היום לחשיפה על כל צעד

לקראת סוף ימי הרישום האם יש הבדל בין שנים שעברו לשנים האחרונות מבחינת הרישום?

בהחלט רואים שינוי, בעבר מערכת החינוך עדיין תפקדה לפחות למראית העין באופן מסוים, ולכן הרבה דיונים עם המשפחות היה לאיזה חינוך לשלוח, האם לישיבה או לדבר שונה מכך, והייתה התמודדות מסוימת באידיאולוגיה, אך היום לאחר שאנו רואים את כישלון מערכת החינוך הממלכתית על גוניה, אופי השיחה וההסבר למשפחות הוא מהי ישיבה, מהם תכניה, הן מבחינת בניית אישיות עצמאית, ומקום שמור ממסרים זולים, ונוסף לכך שיש גם אפשרות קידום לחיים, רואים שיש היום יותר רצון לשלוח לישיבה קדושה. לאחר הסבר הנ"ל כל מה שנותר הוא למצוא ישיבה קטנה.

מניסיוןך מהי הנוסחה הטובה ביותר להתאים ישיבה לתלמיד?

ישנם ארבעה פרמטרים בסיסיים חשובים ביותר. א. רמת לימודים פוטנציאלית ומעשית, ב. רמה רוחנית. ג. האם המשפחה יציבה ותומכת, ד. סגנון אישי, חברתי. ולאחר שקלול פרמטרים אלו בס"ד ניתן לחשוב על כיוון ישיבה מתאימה תוך כדי שימת דגש לנסות לתת לכל בחור את הישיבה עם מקסימום מיצוי הפוטנציאל הגלום בו.

הקמת הישיבה לצעירים 'אחינו' הרי באה גם כדרישה מ"השטח", מה באמת גורם לדרישה זו?

ב"ה זכינו ואלפי בני נוער נכנסים מידי שנה לישיבות קטנות, וברור הוא שבסדר גודל מספרי כזה יש מספר לא מבוטל

ושעל של כלי תקשורת למיניהם, ברור הוא שגם בחור ישיבה יכול להיחשף כיום הרבה יותר מבעבר לתכנים שליליים שיכולים לדרדרו מטה מטה, וגם בעניין זה בישיבת 'אחינו' אנו מוצאים ביטוי כיצד הצוות דואג שמד אחד בחורים לא יחשפו לתכנים שליליים, ובמקביל, כדי שלא יחוו חסרים התקשורת, דואגים לתת לבחורים פורקן חיובי אם במבצעים, טיולים מחנה קיץ וכדו' תוך שמירה על ירא"ש מיוחדת במינה

לסיום מבקש הרב הורביץ לחזור לדברי הפתיחה "ישנו מספר לא מבוטל של תלמידים הזקוקים לישיבה קדושה כישיבת 'אחינו', לאחר שאנו רואים את ההצלחה הכבירה במפעל הזה נותר לנו לקוות ולברך שירבו עוד ישיבות כמותה שאנו כה זקוקים להם, ואת הנהלת הישיבה מבקש הרב הורביץ לברך שתזכה להמשיך הלאה בעבודתה הקדושה והמיוחדת להגביר חיילים לעולם התורה ולעם ישראל. תודה רבה חזקו ואמצו.

בעבר מערכת החינוך עדיין תפקדה לפחות למראית העין באופן מסוים...

מבי מדרשא

מאת: הבחור אלעד מור, ירושלים

פרשת השבוע

כתוב בפרשת 'שלח' 'וידבר ד' אל משה לאמר שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען' וגו', וכתב רש"י למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים וכו', ולכאוף יש להסביר למה פרשת מרגלים ופרשת ציצית הם באותו פרשה ומה הקשר ביניהם, ואלי יש לומר שהעניין במרגלים היה שמשה רבינו לא שלח אותם לרגל בשביל צרכי מלחמה, אלא כדי שיראו אם הארץ טובה וישכנעו את בני ישראל להיכנס לארץ, אבל בסוף זה לא היה כמו שמשה רבינו רצה, הם הגיעו לארץ ישראל ובמקום לראות את המעלות גדולות שיש בה, הם ראו את כל החסרונות, ולמה הם באמת ראו רק את החסרונות? כי כל אחד רואה מה שהוא רוצה לראות.

ולכאוף יש לומר שאותו דבר גם במצוות ציצית מצאנו את העניין הזה, כי עיקר המצווה הוא שתכלת דומה לים, וים דומה לרקיע ורקיע דומה לכסא הכבוד, ולכאוף קשה הרי יש עוד דברים שהם בצבע תכלת חוץ מים ואפשר להיזכר גם בהם כשמסתכלים על הציצית, והתשובה לכך היא אותו דבר שכל אחד רואה מה שהוא רוצה לראות. ולפי"ז יבואר היטב מה הקשר בין פרשת מרגלים לפרשת ציצית.

מאת: הבחור ידידיה דבקרוב, בית שמש

כבא מצינא

בגמ' דף לד ע"א וע"ב פשיטא אמר איני משלם וחזר ואמר הריני משלם, אמר הריני משלם. אלא אמר הריני משלם וחזר ואמר איני משלם מאי, מי אמרינן מהדר קא ביה או דילמא במילתיה קאי ודחויי הוא דקא מדחי ליה

וכתבו בתוס' בד"ה 'חזר ואמר איני משלם' מכאן מוכיח ר"ת שאם אמר לחבירו השבע וטול, קודם שנשבע יכול לחזור בו ולומר שנשבע ולא אשלם עכ"ד התוס'

ולכאוף יש להקשות למה היה להם לתוס' להוכיח את דינו מהמקרה השני של הגמ' ולכאוף הרי היו יכולים להוכיח את הדין מהמקרה הראשון של הגמ' שפשיטא שיכול לחזור בו

ואולי יש לתרץ שהמקרה הראשון בגמ' מדובר שבמשפט השני שאמר לו התחייב ולכן הדין פשוט שחזרתו מחייבת, אבל בדין של תוס' מדובר באופן שבמשפט השני הוא רוצה לפטור עצמו ע"י שבועה, וא"כ אולי באופן כזה אין המשפט מחייבו ולכן הביאו התוס' ראייה לדין מהמקרה השני.

פינת ההלכה

מאת: הבחור אליהו נחום, טבריה

בשבת ישיבה שהתקיימה בפרשת שלח סערו הרוחות בישיבה, מה קרה? אחד מהבחורים שאל שאלה הלכתית האם מותר להשתמש בנייר טואלט שאינו חתוך בשבת, קבוצת בחורים אמרו שפשוט שאסור, אך היה כמה שניסו להביא סברות להיתר ע"י שינוי, והבחור נועם טען שאם אין לו למשתמש עניין שהנייר ייחתך במקום הסימון א"כ יהא מותר אך מצד שני טענו לו שהרי לכל אחד יש עניין שהנייר ייחתך לו מהר ואסור,

במוצ"ש התקשרתי להגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א ושאלתי אותו שאלה זו, והרב פסק שבין במקום הקרע ובין שלא במקום הקרע אסור, אבל אם נמצא במצב שהוא כבוד הבריות כגון שלא ידע שאין נייר חתוך מותר לחתוך שלא במקום הסימון דהיינו ע"י שינוי ומכיוון ששינוי הוא איסור רק מדרבנן, ורבנן היתירו משום כבוד הבריות.

המשך מעמוד 1

"חששנו שיהיו הורים שיתקשו להשתתף עקב אילוצי זמן או שלא ירגישו בנוח בסביבה הישיבתית הבלתי מוכרת להם, אבל בפועל כולם הגיעו וכולם נהנו והתרגשו. אחד הבחורים אמר לי: 'פתאום הכרתי צד באבא שלי שבכלל לא הכרתי'."

התקבל במערכת'

'עליכם ועל בניכם'

'יהודה לא השתתף בשבע ברכות וזה משמח אותי מאוד'

אני יושבת עכשיו במוצאי חג השבועות שהוא גם ימי השבע ברכות של בתי, הייתה לנו בחג 'שבת חתן' ויהודה שלנו לא השתתף בשבע ברכות וזה לא קל, אבל מצד שני אין ספק שהסיבה שהוא לא השתתף משמחת אותי מאוד,

יהודה מתוך בחירה אישית שלו העדיף להישאר בישיבה בחג השבועות, אף אחד לא חייב אותו, להיפך מי שלא רצה להישאר לא נשאר, אבל יהודה - הילד הזה שלא הסתדר אף פעם בשום מוסד חינוכי ותמיד חיפש מקום לברוח הביתה מודיע לי 'אמא אני בן ישיבה - המקום שלי בשבועות זה הישיבה' אני יודעת שסוף סוף הגיע למקום שטוב לו למקום שבו הוא רוצה להתעלות ולהרגיש בן ישיבה אמיתי, מה רוצה אמא יותר מלדעת שלבן שלה טוב,

אנחנו כ"כ שמחים יש לנו רצון לקדם את המשפחה ברוחניות, ב"ה תודה לכם שאתם עוזרים לנו להרגיש את השינוי.

מתוך מכתב של אמא

להאיר את השגרה

במדור זה אנו מאירים את השגרה המיוחדת שבישיבה. בכל פעם נפנה אלומת אור לחלק מסוים משגרת היום יום בישיבתנו הקדושה.

סדר א' - לב ונשמה גם יחד

הלב של ישיבה זה סדר א' הנשמה של הסדר הוא השיעור. ב'אחינו' נותנים לב ונשמה לכל בחור, לכן מתוך מגמה ברורה ורצון לקדם בנויים השיעורים בחלוקה לקבוצות קטנות "חנוך לגער עפ"י דרכו" בהתאם לדרגת התלמיד מוצב לו רף לימודי באופן שמחייב אותו להתאמץ למקום שיוכל להגיע אליו, ולא ישאר בדרך, מתכונת השיעורים אף היא מותאמת לתלמידים שאין להם רקע עשיר בגמרא, ובתוך זמן קצר ב"ה דנים ומפלפלים כת"ח, כאשר בשיעור הראשון בסדר א' הם לומדים יחד עם המג"ש את הנלמד בישיבה, לסדר הם מקבלים שאלות חזרה על הנלמד בשיעור, ובשיעור השני באותו הבוקר דנים וחוזרים על הנלמד בסדר ובשיעור הראשון.

הניסיון מוכיח שבחור שלימודיו ברורים אצלו והמטלות בהתאם לדרגתו רואה ברכה בעמלו.

הצלחת הערב כבר הניעה את הנהלת הישיבה לתכנן את מפגש הלימוד הבא. "אנחנו רוצים להגיע בעזרת ה' למצב שבכל שנה יהיו כמה ערבים כאלו. זה תורם המון גם לבנים גם לאבות וגם לחיבור המשותף ביניהם על בסיס של לימוד תורה."

נרגשים לא פחות היו ההורים עצמם. "לדעת שהבן שלך לומד בישיבה ולחוות את החיים בישיבה, אלו שני דברים שונים לחלוטין", סיפר אחד ההורים. "זה פתח לי אופקים חדשים להבין מה בעצם עובר על הבן שלי. זה חיבר בינינו בצורה יוצאת מהכלל."